

ท้างทุ้นสวนจำกัด โจงพิมพ์ชวนพิมพ์ 469 ถนนพระสุนทุ ตำบลบวรนิเวศน์ กรุงเทพมหานคร โทร. 2810541 . 2822114 นาย ชวน ศรสงคราม ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา พ.ศ.2524

ธรรมบรรชาช

พรหมธรรมและนากกรณธรรม

ในการอบรมอิตตภาวนาพุทโธ กวายพระราชกุศลกวายพระพรชัยมงคล ในวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาก

> ๑๒ สิงหาคม ๒๕๒๔ ณ สว. ธรรมนิเวศ วัดบวรนิเวศวิหาร สมเด็จพระญาณสังวร (สุวทุฒโน) แสดง

ขอถวายพระพร เจริญพระราชสิริสวัสดีพีพัฒนมงคลพระชนม สุขทุกประการ แต่สมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า สมเด็จพระ-นางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ

บักนี้ ถึงวัน เฉลิมพระชนมพรรษาสม เด็จบรมบพิตรพระราช สมภาร เจ้า สมเด็จพระนาง เจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ผู้ทรงพระคุณ อันประเสริฐ พุทธศาสนิกชนทั้งหลายจึงได้มาประชุมกันทำจิตตภาวนา ถวายพระราชกุศลถวายพระพรชัยมงคล การที่ท่านสาธุชนทั้งหลาย ได้มาประชุมกันปรารภวันพระราชสมภพ จึงปฏิบัติทำจิตตภาวนาถวาย คั่งนี้ เป็นการปฏิบัติอันถูกต้องทางหนึ่งทางพุทธศาสนา และ เป็นทาง ปฏิบัติอันลูกต้องทางหนึ่งทางพุทธศาสนา และ เป็นทาง ปฏิบัติอันลูกต้องทางหนึ่งทางจุทธศาสนา และ เป็นทาง ปฏิบัติอันลูกต้องทางหนึ่งทางจุทธศาสนา และ เป็นทาง ปฏิบัติอันลูกต้องทางหนึ่งทางจุทธศาสนา และ เป็นการปฏิบัติอันลูกต้องคุณ เพราะ เป็นการปฏิบัติอำระจิตใจให้บริสุทธิ์สะอาด

จากบรรดาเครื่องเศร้าหมองใจ คือเหล่ากิเลสอันเป็นกองราคะ หรือโลภะบ้าง กองโทสะบ้าง กองโมหะบ้าง และเมื่อมีจิตบริสทธิ์ สะอาด ศีลก็เข้าส่จิตที่บริสทธิ์สะอาด สมาธิก็เข้าส่จิตที่บริสทธิ์สะอาด ปัญญาก็เข้าสู่จิตที่บริสทธิ์สะอาด วิมติคือความหลุดพ้นก็เข้าสู่จิตที่ บริสทธิ์สะอาคตามขั้นของการปฏิบัติ ดั่งนี้แหละคือบณเครื่องชำระ จิตให้บริสุทธิ์ คือกุศุลกิจของคนฉลาด และเป็นความสุขอันเกิดจาก ความบริสทธิ์และความสงบ จิตดั่งนี้น้อมออกไปให้เป็นเมตตาก็เป็น ได้ เป็นกรณาก็เป็นได้ เป็นมหิตาก็เป็นได้ เป็นอเบกขาก็เป็นได้ จะ เป็นเมตตาที่บริสทธิ์ คือเป็นความรักที่ปราศจากราคะ ม่งดีม่งความ สข ปราศจากโทสะพยาบาท และปราศจากสิเน่หา เป็นกรณาที่ บริสทธิ์ คือ เป็นความม่งช่วยให้พ้นทุกข์ ไม่เจือด้วยวิหิงสาความคิด เบียดเบียน และโทมนัสความเสียใจเพราะเห็นเขาต้องเป็นทุกข์ จะเป็นมทิตาที่บริสทธิ์ คือเป็นความยินดีพอใจที่ปราศจากอคติ ความ ไม่ยินดีคือความริษยา และปราศจากโสมนัส คือความกระหยิ่มใจ อยากจะได้ดีมีสุขเช่นนั้นบ้าง จะเป็นอเบกขาที่บริสุทธิ์ คือความวาง ใจ เป็นกลาง ปราศจากความลำ เอียงตั้วยความรักหรือความซัง เพราะไม่ประกอบด้วยความรักหรือความชัง ทั้งไม่ใช่ความเฉยเมย ด้วยความไม่รู้ แต่ว่าเป็นความรู้ แต่ว่าวางใจเป็นกลางได้

เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ที่บริสุทธิ์ดั่งนี้ย่อมน้อมไป ได้แก่บุคคลทุกหมู่เหล่า แก่บุคคลผู้เป็นที่รักนับถือก็น้อมไปให้ได้ บุคคล ที่เป็นกลาง ๆ ไม่ใช่ขอบไม่ใช่ชังก็น้อมไปให้ได้ บุคคลผู้เป็นที่ เกลียดชังมาก่อนหรือเป็นศัตรูมุ่งร้ายก็น้อมไปให้ได้ และจิตเช่นนี้เมื่อ มีมาก ๆ ด้วยกัน น้อมแผ่ออกไปด้วยเมตตา กรุณา มุติตา อุเบกขา ในบุคคลทุกหมู่เหล่า ทั้งในทิศเบื้องหน้า ทิศเบื้องขวา ทิศเบื้องหลัง ทิศเปิ้องข้าย ทิศเปื้องบน ทิศเบื้องล่าง ทิศเบื้องขวางโดยรอบ ย่อม จะเป็นจิตที่มีพลัง เป็นเมตตาเป็นกรุณาเป็นมูทิตาเป็นอุเบกขาที่มีพลัง ยังให้ตนเองผู้ปฏิบัติได้เป็นพรหมขึ้นด้วยตนเอง คือจิตดังนี้เป็นจิตที่ เป็นพรหม เหนือกว่าเทพเหนือกว่ามนุษย์สามัณทั่วไป จิตที่เป็นพรหม ดังนี้ย่อมเป็นจิตที่มีพลัง เมื่อมีพรหมมาก ๆ ด้วยกัน จิตที่เป็นพรหม มาก ๆ ด้วยกันดั่งนี้ แผ่ออกไปโดยรอบดั่งนี้ ในบุคคลทุกหมู่เหล่า ในสรรพสัตว์ทุกถ้วนหน้า ย่อมจะมีส่วนช่วยทุก ๆ บุคคลทุก ๆ หมู่ เหล่า ตั้งแต่ส่วนน้อยจนถึงส่วนใหญ่ ให้พากัน เปลี่ยนจิตใจที่มุ่งร้าย ต่อกันมา เป็นระงับความมุ่งร้ายต่อกัน แต่ว่าบัง เกิดความมุ่งดีต่อกัน กับเป็นเมตตาที่ในแทน จะเปลี่ยนจิตใจที่คิดเบียดเบียนกับให้ระงับ ความคิดเบียดเบียนกันกลับมาคิดช่วยเหลือกัน เปลี่ยนจิตใจที่ริษยา ต่อกันให้ระงับจิตใจที่ริษยานั้น เปลี่ยนมาเป็นจิตใจที่ยินดีสนับสนนใน ความสุขความเจริญของกัน เปลี่ยนจิตใจที่ตกอยู่ในอำนาจของความ ชอบความซังอันทำให้ลำเอียงด้วยความชอบความซัง มาเป็นจิตใจที่ ระงับความลำเอียง ดั่งนั้น วางใจเป็นกลางได้ และปภิบัติต่อกัน โดยยุติธรรม ยกย่องผู้ที่ควรยกย่อง ขมผู้ที่ควรขม สรรเสริญผู้ที่ควร สรรเสริญ ตำหนิผู้ที่ควรตำหนิ และปฏิบัติไปด้วยความรู้มีใช่ด้วยความ ไม่รู้ เมื่อเป็นดั่งนี้ก็จะยังให้บังเกิดสันติสขในที่ทั้งปวง

การปฏิบัติ เพื่อให้บัง เกิดผลดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งจำ เป็นในโลก เพราะฉะนั้นโลกนี้จึงต้องการพรหม เพื่อที่จะให้บัง เกิดความร่ม เย็น เป็นสุข การปฏิบัติช่วย เหลืออย่างอื่นก็ช่วยได้ตาม เหตุปัจจัยนั้น ๆ แต่ ถ้าขาดพรหมธรรมก็ยากที่จะให้บัง เกิดความร่ม เย็น เป็นสุขโดยทั่วไป ตามสมควรได้ บรรดาหม่ปีศาจยักษ์ร้ายทั้งหลายก็จะได้โอกาส เข้า แทรกแชงวุ่นวายครอบงาอยู่ในที่ทั้งปวง ทำให้เกิดความทุกข์เดือด-ร้อนอยู่ในที่ทั้งปวง ปีศาจยักษ์ร้ายที่ เข้าครอบงำแทรกแซงในที่ทั้งปวง นี้ก็เข้าครอบงำแทรกแชงในจิตใจของบุคคลนี้แหละ จิตใจที่ปราศจาก การอบรมคือมิได้ปฏิบัติในจิตตภาวนา ย่อมเปิดช่องให้ผีปีศาจยักษ์ร้าย ทั้งหลายเข้าสิงได้โดยง่าย และผีปีศาจยักษ์ร้ายเหล่านี้ก็ได้รับบ่วง ของมารเข้าคล้องจิตใจของบุคคลเอาไป บ่วงของมารนั้นก็ได้แก่ กามคณารมณ์ทั้งหลายในโลก คือรูป เสียง กลิ่น รส โผภุฐัพพะ ที่ ตาได้เห็น ที่หูได้ยิน ที่จมูกได้ทราบ ที่ลิ้นได้ทราบ ที่กายได้ทราบ คือได้ถูกต้อง อันเป็นที่ตั้งของสุขเวทนา เป็นที่ตั้งของตัณหาความ ดิ้นรนทะยานลยาก เมื่อตัณหาความดิ้นรนทะยานฮยากเข้าไปจับใน สิ่งอันใด สิ่งอันนั้นก็เป็นกามคณารมณ์ขึ้นทันที อารมณ์ก็คือเรื่องที่จิต คิดจิตดำริหมกมนถึง ก็เรื่องรูปเรื่องเสียงเรื่องกลิ่นเรื่องรสเรื่อง โผภูฐัพพะนี่แหละ อันเป็นเครื่องหน่วงใจให้บังเกิดความรักใคร่ ปรารถนาขอบใจต่าง ๆ ทับถมทวีกันอยู่ในจิตใจ ดั่งนี้แหละคือบ่วง ของมารที่คล้องจิตใจไป ก็เอาไปไว้ในเงื้อมมือของผีปีศาจยักษ์ร้าย ทั้งหลายที่เข้าสิ่งนี้แหละ เพราะฉะนั้นจึงปฏิบัติไปเหมือนอย่างผื เหมือนอย่างปีศาจ เหมือนอย่างยักษ์ร้าย เหมือนอย่างฝีนั้นก็เพราะ เหตุวาปฏิบัติหลอกลวงปกปีดความชั่ว แสดงวากระทำความดีต่าง ๆ แต่อันที่จริงนั้นก็ซ่อนกระทำความชั่วหรือลอบกระทำความชั่วต่าง ๆ เอาความดีบังหน้า เรียกว่าอาศัยความดีทำความชั่ว คนในโลกนี้ เป็นอยู่ดั่งนี้โดยมาก อาศัยความดีทำความชั่ว เพราะว่าภายนอกนั้น แสดงว่าทำดี ฐานะต่าง ๆ ที่ได้รับก็ล้วนแสดงว่า เป็นฐานะที่เกิด

จากการทำดี ไม่มีฐานะไหนที่แสดงว่าเกิดจากการทำความชั่ว เว้น
ไว้แต่ที่เป็นโจรอย่างเปิดเผย เป็นผู้ร้ายอย่างเปิดเผย แต่นอกจาก
นั้นล้วนเป็นฐานะที่ดี ๆ แสดงว่าทำความดีกันทั้งนั้น และก็อยู่ได้ใน
ทำแหน่งฐานะนั้น ๆ ด้วยอาศัยความดีบังหน้า แต่ว่าทำความชั่วกัน
ข้างหลัง คือช่อนทำความชั่ว ดังนี้คือผีที่หลอกหลอนคน พวกปิศาจ
ต่าง ๆ นั้นก็เป็นพวกที่ลอบกินไส่กินพุงของคนอย่างที่เรียกว่าผีปอบ
ในครั้งก่อน เข้ากินไส่กินพุงของคน บุคคลจำพวกนี้ก็เข้ากินสุข
ประโยชน์ของคนทั้งหลายซึ่งมีอยู่เป็นอันมาก และพวกยักษ์ร้ายก็เป็น
พวกที่ทำลายทรัพย์สมบัติชีวิตร่างกายของคนทั้งหลาย ก็มีอยู่เป็นอัน
มาก ผีปิศาจยักษ์ร้ายเหล่านี้ตั้งอยู่ในจิดใจของคนนี้แหละ หน้าตาก็
เป็นคนนี้แหละ ไม่ใช่ใครอื่น แต่ว่าเมื่อถูกบ่วงของมารเข้าคล้อง
จิตใจก็เป็นบริวารของผีปิศาจยักษ์ร้าย หรือเป็นตัวผีปิศาจยักษ์ร้าย
ไป แสดงอาการหลอกหลอนต่าง ๆ กินตับไตไส้พุงของคนต่าง ๆ
เที่ยวทำร้ายบุคคลต่าง ๆ มากขึ้น ก็ก่อความเตือดร้อนมากขึ้น

เพราะฉะนั้น การที่จะระชับผีปีศาจยักษ์ร้ายก็ต้องอาศัยแต่ ละบุคคลมาปฏิบัติในพรหมธรรม ทำจิตตภาวนา ทำจิตใจของตนให้ บริสุทธิ์สะอาด ด้วยสมถวิธี วิปัสสนาวิธี และแผ่จิดใจที่บริสุทธิ์สะอาด นี้ออกไปให้เป็นเมตตากรุณามุทิตาอุเบกขาที่บริสุทธิ์ ก็เป็นพรหม จิต ที่เป็นพรหมนี้จะกำจัดขับไล่ปีศาจยักษ์ร้ายในตนนี้แหละให้ออกไปก่อน และเมื่อแผ่จิดใจเช่นนี้ออกไป ก็จะเป็นเครื่องช่วยบุคคลทั้งหลายให้ ผ่อนคลายบ่วงของมารที่รวบรัด เป็นอันระจับขับไล่ผีปีศาจยักษ์ร้าย ทั้งปวงให้ออกไปได้ด้วย และเมื่อเป็นดังนี้แล้วจิตของคนทั้งปวงก็ จะบริสุทธิ์ขึ้น เมื่อจิตบริสุทธิ์ขึ้นก็เป็นอันว่ามีจิตตี ดังพุทธภาษิตที่ตรัส

ไว้ว่า "ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นหัวหน้า มีใจเป็นใหญ่ สำเร็จด้วยใจ ถ้าบุคคลมีใจดีผ่องใสแล้ว จะพูดก็ตาม จะทำก็ตาม สุขย่อมติดตาม เหมือนเงาที่ไม่ละตัว เพราะเหตุนั้น" เพราะกรรมที่ทำนั้นก็จะเป็น กรรมที่ดี เป็นไปเพื่อความสุขเพื่อความเจริญทั้งแก่ตนเองและแก่ ผู้อื่น

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราซินีนาถได้ทรงปฏิบัติพระ ราชกรณียกิจต่าง ๆ สมกับคำว่า "พระบรมราซินีนาถ" นาถะ คือ นาถ ที่แปลว่าที่พึ่ง ดังพระราชกรณียกิจต่าง ๆ ที่ปรากฏเป็นที่พึ่ง ของประชาชนโดยแท้จริง

นาถะคือที่พึ่งนั้นมีสองอย่าง คือที่พึ่งภายนอกหนึ่ง ที่พึ่งภาย ในหนึ่ง ที่พึ่งภายนอกนั้นในตระกูลก็ได้แก่มารดาบิดาของตนและ ญาติในตระกูลทั้งหลายที่เป็นที่พึ่งของตนได้ ในโรงเรียนก็ได้แก่ครู อาจารย์ เป็นที่พึ่งของศิษย์ในการประสาทวิทยาความรู้ ในประเทศ ชาติบ้านเมืองก็ได้แก่พระราชาพระราชินี ทรงเป็นองค์พระประมุข ผู้ทรงเป็นที่พึ่งในทางปกครอง ทรงขวนขวายบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ ประชาราษฎาในทุกวิธี ในทางศาสนาก็ได้แก่พระสมมาสัมพุทธเจ้า ผู้พระบรมศาสดา ทรงเป็นที่ที่พึ่งของพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย หรือของ โลกทั้งลิ้ม

ที่พึ่งในภายในนั้น ก็ได้แก่พระธรรมอันเรียกว่า นาถกรณ-ธรรม ธรรมซึ่งกระทำที่พึ่ง ที่พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงไว้ คือ.-

ศีล ความประพฤติงคเว้นจากความประพฤติที่เป็นภัยเป็น เวรทั้งหลาย ตั้งต้นแต่ศีลท้าขึ้นไป มีวินัยเป็นบรรทัดฐานแท่งการ * ปฏิบัติ ดัดกายดัดวาจาดัดใจให้เป็นปกติเรียบร้อยดีงาม พาหุสจจะ ความที่ได้สดับตรับฟังมาก คือว่าฟังเรียนวิชา การต่าง ๆ มีความจำได้ มีความรู้วิชาการต่าง ๆ ตลอดจนถึงได้ ฟังได้เรียนธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ได้มีความจำได้ มีความ รู้เข้าใจได้

กัลยาณติตตา ความมีมิตร เป็นคนดี เป็นคนงาม มิตรนี้มี
ความหมายละเอียดกว่า เพื่อนหรือสหาย เพื่อนหรือสหายนั้น เป็น
บุคคลที่ไปเที่ยวด้วยกัน ไปทำอะไรด้วยกัน ไปด้วยกัน เป็นเกลอกัน
แต่คำว่ามิตรนั้นมีความหมายถึงสหายหรือ เพื่อนดังกล่าวนั้นด้วย และ
มีความหมายถึงบุคคลทุกท่านที่มีความมุ่งดีปรารถนาดี เป็นคนดี พระ
สัมมาสัมพุทธ เจ้าก็ทรงได้ชื่อว่า เป็นกัลยาณมิตร มารดาบิดาก็ได้ชื่อว่า
เป็นกัลยาณมิตร ดังที่มีพระพุทธภาษิตตรัสไว้ว่า "มารดาเป็นมิตรใน
เรือนของตน" ความมีมิตร เป็นคนดีก็คือมีบุคคลทั้งหลาย ทั้งที่เป็น
ขั้นผู้ใหญ่ ทั้งที่เป็นขั้นเสมอกัน ทั้งที่เป็นขั้นผู้น้อย ซึ่งเป็นคนดี มุ่งดี
ปรารถนาดี เป็นผู้ช่วยจริงในทางอันถูกต้อง สงเคราะห์จริงในทาง
อันถูกต้อง

โสวจัสสุทา ความเป็นผู้ว่าง่าย คือ เมื่อได้รับการว่ากล่าว สักเตือน เมื่อพิจารณาว่าถูกต้องก็รับมาปฏิบัติ ไม่คื้อถือรั้น แต่ถ้าไม่ ถูกต้องก็ไม่รับปฏิบัติ แต่ก็ไม่โกรธเคือง มีความเห็นในบุคคลผู้มาซื้-แจงแนะนำว่าเหมือนอย่างซื้ขุมทรัพย์ให้ เพราะมีบัญญาที่จะรู้ว่าคำ แนะนำตักเตือนเหล่านั้นมีค่าอย่างยิ่ง เหมือนอย่างบุคคลรู้จักคำของ พลอยเพชร ไม่เหมือนอย่างเปิดไก้ไม่รู้จักค่าของพลอยเพชร สู้ ข้าวสารเม็ดเดียวก็ไม่ได้ตามนิทานอีสป กิงกรณีเยสุ ทักขตา ความเป็นผู้ชยันกระทำกรณียะ อะไร ที่ควรกระทำต่าง ๆ อันเป็นของหมู่คณะ หรือเป็นของส่วนรวมต่าง ๆ เช่นในหมู่ภิกษุก็เอาเป็นธุระขวนขวายกระทำในกิจของสงฆ์ที่บังเกิดขึ้น

ธรรมกามตา ความเป็นผู้ใคร่ปรารถนาธรรม คือความ ต้องการธรรม ต้องการธัมมะ ต้องการปรารถนาความถูกต้อง อัน ทำให้แสวงหาธรรมคือสิ่งที่ถูกต้อง ต้องการฟังธรรม ต้องการปฏิบัติ ธรรม

วิริยะ ความเพียร คือความพากเพียรพยายามในการละ สิ่งที่ควรละ คือละอกุศลกรรมทั้งหลาย ในภาวนา คือการอบรม กระทำให้มีขึ้นซึ่งกุศลธรรมทั้งหลาย คือเพียรละความชั่วกระทำความ ดีนั้นเอง

สันโดษ ความยินดีพอใจตามมีตามได้ ตามกำลัง และตาม สมควร มีอาการที่เป็นความอื่มความเต็ม ไม่ทะเยอทะยานติ้นรน ไขว่คว้าเกินกว่าที่จะพึงได้ เกินกว่ากำลัง เกินกว่าความสมควร

สติ ความระลีกได้ คือความมีสติระลีกได้ในการที่ทำคำที่พูด ไว้แล้วแม้นาน ไม่หลงลืม และมีสติในการที่ทำในคำที่พูดในเรื่องที่ คิดในปัจจุบัน อันเป็นเครื่องห้ามใจมิให้คิด ห้ามวาจามิให้พูด ห้าม กายมิให้ทำ ในสิ่งที่ไม่ควรทั้งหลาย ส่งเสริมให้ทำให้พูดให้คิดในสิ่ง ที่ควรทั้งหลาย

ปัญญา ความรู้จักบาบบุญคุณโทษประโยชน์มิใช่ประโยชน์ ตลอดถึงความรู้จักเหตุผลในสิ่งทั้งหลาย ตลอดขึ้นไปจนถึงเหตุผลใน อริยสัจ คือทุกข์ เหตุเกิดทุกข์ ความดับทุกข์ และทางปฏิบัติให้ถึง ความดับทุกข์ รวมเป็น หนึ่งศีล สองพาหุสัจจะ ความที่ได้ตรับฟังมาก สามกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตรที่ดีงาม สี่โสวจัสสตา ความ เป็นผู้ว่าง่าย ห้ากิงกรณีเยสุ ทักขตา ความขยันในกรณียะที่ควรทำ ทั้งหลาย หกธรรมกามตา ความเป็นผู้ใครในธรรม ปรารถนาธรรม ต้องการธรรม เจ็ตวิริยะ ความเพียร เพียรละชั่วกระทำดี แปด สินโดษ เก้าสติ สิบปัญญา เป็นนาถกรณธรรม ๑๐ ข้อ แปลว่า ธรรมกระทำเป็นที่พึ่ง นี้เป็นที่พึ่งภายใน

ที่พึงภายในนี้เป็นสิ่งสำคัญ เพราะว่าเมื่อปฏิบัติให้มีธรรม ทั้งสืบข้ออยู่ในตนแล้ว ก็ทำให้มีที่พึ่งที่มีอยู่ประจำตน อยู่ในตน รวม เข้าเป็นตนนี้เอง เพราะฉะนั้นตนที่เป็นตนขึ้นด้วยนาถกรณธรรมทั้ง ๑๐ ประการนี้ จึงเป็นตนที่พึ่งของตนได้ ดังพระพุทธภาษิตตรัสไว้ว่า อตุตา ที อตุตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งของตน

แม้การมาปฏิบัติทำจิตตภาวนานี้ก็เป็นการมาปฏิบัติในนาถกรณธรรมนี้เอง ดังที่ได้สมาทานศีลก็เป็นศีล พังธรรมกถาอบรม
ก็เป็นไปเพื่อพาหุสัจจะ และการที่มาพึงธรรมของพระพุทธเจ้าก็ได้
ชื่อว่านับถือพระพุทธเจ้าเป็นกัลยาณมิตร ก็มีกัลยาณมิตรพร้อมทั้งพระ
ธรรมและพระสงฆ์ และเมื่อมาปฏิบัติทำจิตตภาวนาก็แสดงว่าเป็นผู้
ว่าง่าย เชื่อพึงปฏิบัติตามที่พระพุทธเจ้าได้ทรงสั่งสอน และการที่
มารวมกันปฏิบัติจิตตภาวนาถวายพระราชกุศลก็ชื่อว่าช่วยกันขวนขวายกระทำกรณียะอะไร ๆ ที่ควรสำหรับหมู่คณะที่ควรจะกระทำ
ร่วมกัน และก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความใคร่ธรรม ปรารถนาธรรม
และก็ชื่อว่ามีความเพียร ศือเพียรกระทำจิตตภาวนา ศือเพียรละ
กิเลส เพียรทำสมาธิบัญญาให้เกิดขึ้นพร้อมทั้งศีล เรียกว่าเพียรละ

ชั่วกระทำดี และก็ชื่อว่า เป็นผู้ที่มีความสันโดษ เพราะมีความอิ่ม มี
ความเต็ม มีความพอในเรื่องภายนอกทั้งหลายในผลภายนอกทั้งหลาย
จึงทำให้ปลีกตนมาปฏิบัติในทางจิตตภาวนานี้ได้ ถ้ายังลูแก่อำนาจ
ความโลภหลงอยู่ก็ไม่สามารถจะมาได้ และเมื่อมาดังนี้ก็เป็นการ
มาปฏิบัติทำสติปัญญาให้เจริญ ก็เป็นการได้สติได้ปัญญาในธรรมยิ่ง ๆ
อึ้น

เพราะฉะนั้น การมาปฏิบัติทำจิตตภาวนานี้ก็เป็นการมา ปฏิบัติทำนาถกรณธรรมทั้ง ๑๐ ข้อ ก็นับว่าเป็นบุญเป็นกุศล เป็นการ สร้างที่พึ่งให้แก่ตน ทำให้ตนเป็นที่พึ่งของตนได้ และเมื่อสะสมอบรม ยิ่ง ๆ ขึ้นไปแล้วก็ทำให้ตนนี้เป็นที่พึ่งของตนยิ่งขึ้น และก็ชื่อว่าได้มา ปฏิบัติในพรหมธรรม ทำจิตนี้ให้เป็นพรหม และก็ขอให้ตั้งใจน้อมจิต ถวายพระราชกุศลถวายพระพรชัยมงคล และแผ่จิตออกไปด้วยเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาในทิศทั้งปวง

Dhamma Lecture

on

Brahma Dhamma

and

Nathakorana Dhamma

Given by Somdet Phra Naṇasamvara in the Training of one's mind through the practice of meditation in order to present all the merits and glorious blessings to Her Majesty the Queen on the auspicious occasion of Her Birthday Anniversary,

August 12, 1981 at S.V. Dhamma Nives, Wat Bhovoranives Vihara.

May all the glorious blessings be upon Her Majesty the Queen who possesses all supreme benevolences.

Today is the Queen's Birthday anniversary, all the Buddhists, therefore, have assembled here to practise meditation as merit-making and a glorious blessing to Her. The practice of meditation is righteous and important in Buddhism, as it is the way to purify one's mind from all defilements or Kilesa which comprises Raga, Lobha, Dosa and Moha. Once the mind is purified Sila, Samadhi, Pañña, and Vimutti or Deliverance will come into this mind respectively following the steps of the practice. This brings about Virtue or virtuous deeds of a wise man, or in other words, happiness resulting from purity and calmness. Such mind can be developed into Metta (Loving - Kindness), Karuna (Compassion), Mudita (Joy) or Upekkha (Equanimity). Metta will be pure, that is, love without Raga (Lust), Dosa (Anger), Vengeance, or Sexual desire. Karuna, similarly, is pure since it aims at saving others from suffering without feeling of oppression, but with the feeling of sorrow for others' suffering. In the same way, Mudita is feeling of joy or pleasure for others' happiness,

without either prejudice or envy or the desire to be happy. Upekkha is also pure, that is, the mind is calm without any bias out of love or hate. It is not indifference due to ignorance but awareness with impartiality.

Metta, Karuna, Mudita and Upekkha as such can be bestowed upon all peoples either those you love and respect, or those you neither like nor dislike, or even those you detest or your enemy. Such kind of mind, if accumulated and reached out to all human beings in all directions its power will be great, as great as Brahma and superior to all deities and human beings. Its greatness is such that it can turn on an ill will into Metta, an oppression into a cooperation, envy into support, prejudice into partiality. As a consequence, he will admire those worthy of admiration will be admired; of oppression will be oppressed; of praised will be praised and of reproved will be reproved. All of these, done with awareness and not ignorance, will result in peace and happiness anywhere in the world. Without peace and happiness, devils or wickedness

is certain to intervene and occupy all places, causing suffering and troubles. This is also true to human's mind. The mind which has not been trained in meditation will be exposed to evil and wickedness. Evil is compared to the snare of Mara (personification of evil and passions) to trap a man's mind. Sensual indulgences can be compared to the snare of Mara. (It includes the five senses by which desire is gratified, namely, sight, hearing, smell, taste, touch.) These are sources of happiness and Tanha or Craving. When Tanha gets hold of anything, that thing becomes sensual indulgence. Any person whose mind is accumulated with craving and thus haunted by devils will act accordingly. Like a devil, he will be deceitful. He is outwardly good, inwardly wicked. He will have surface virtue. Many people are of this kind. Their wickedness is hidden by their good status and positions. No status indicates wickedness except for being a thief or a criminal. People with surface goodness can be compared with evil spirits that haunt people. They disturb peace

and take advantage of others. They are like demons which devour man's intestines and bowels. When a man indulges in sensuality, his mind will be influenced by wickedness. This can be compared to being trapped and enslaved by the snare of Mara. Wicked people who hurt others and cause trouble are like demons that devour human's intestines.

In order to eradicate bad spirits, everybody should practise BRAHMA DHAMMA and Meditation. Then, he should purify his mind through Samadhi and Vipassana, after that pervade this purified mind into Metta, Karuna, Mudita and Upekkha. This mind will free others from indulgences as if he drove evil spirits away. Therefore others' minds will become pure and virtuous as a Buddhist Teaching, "The mind is the chief of all Dhamma, it is essential to the success of all Dhamma practices. Anybody who has a purified mind, no matter what he is doing, will always be with happiness as if happiness were his shadow that is attached to himself". This is because he performs only good deeds for his happiness and prosperity as well as for others.

Her Majesty the Oueen has performed numerous good deeds worthy of Her title "Natha". Her deeds and activities are of the real patronage of Her people. "Natha" which means a patron can be classified into two categories : the external patron and the internal patron. The external patron consists of father, mother and all relatives in the family. Teachers are students' patrons in giving knowledge. The King and the Oueen as the Heads of the country are their people's patrons in ruling the country, relieving pain and suffering from their people and also bringing happiness and progress to their people and the country in every possible way. In Buddhism, the Lord Buddha is the Great Patron of all Buddhists all over the world.

The internal patron is $N\overline{A}$ THAKORANA DHAMMA that the Lord Buddha has taught. The patronizing Dhamma are as follows :

1. SĪLA - To abstain oneself from all wicked and evil deeds, beginning from 5 SĪLA with regard to the Buddhist Disciplines. The

purpose of this practice is to train righteous actions through the body, speech and mind.

- 2. Bahusacca To learn and to be informed of different kinds of knowledge to a great extent, and to be considerably educated, including to listen to and to study the Lord Buddha's Teachings, and then to be able to understand them.
- 3. KALYĀNAMITTATĀ To have noble or good friends. MITTATĀ means more than a friend who not only accompanies us to go around and joins us in activities, but also who is a good man and has best wishes for us. The Lord Buddha is called KALYĀNAMITTATĀ. Father and mother are also Kalyānamittatā as a Buddhist proverb says, "Mother is MITTATĀ in the family". To have good friends means all people around you both superior to and inferior to you are good. They have best wishes for you and really help you in the right way.
- 4. SOVACASSATĀ To be obedient. If one is given advice or warning, one will consider whether it is right or wrong. If it is right,

one will put it into practice, and will not if wrong. He will never be angry with those who give him wrong advice. He has wisdom to know that the right advice is as valuable as treasure. He will not be as fowl in Esop fable which do not know the value of precious stone as they know of a seed of rice.

- 5. KINKARANIYESU DAKKHATĀ Being diligent in doing work and duties. One will do what should be done for the society or community to which one belongs. For example, a Buddhist monk is responsible for Buddhist activities and rites.
- 6. DHAMMAKĀMATĀ To desire Dhamma, that is, to desire only what is right and good. This leads one to find Dhamma, to listen to, and to practise Dhamma.
- 7. VIRIYA Perseverance is to continue one's efforts in restraining oneself from what should be restrained all wicked deeds, and practise meditation that leads to all righteous deeds. In short, perseverance is to keep on abstaining oneself from evil deeds, but performing only virtuous deeds instead.

- 8. Santosa Contentment. To be contented or satisfied with what one has, earns and is proper to oneself. One will not be too ambitious to have more than one should have, or to have what is beyond one's ability, or propriety.
- 9. SATI Mindfulness. To be mindful of what was said in the past, what is done, said and thought at the moment. If one is mindful of one's deeds, words and thoughts, one will abstain oneself from improper deeds, words and thoughts, thus leading to what is proper and right.
- 10. PAÑÑA Wisdom. To be able to distinguish wickedness from righteousness, unwholesome from wholesome, including understand the Four Noble Truth namely Pain, the Cause of Pain, the Extinction of Pain, and the Paths to attain the Extinction of Pain.

There are altogether Ten Dhamma that are man's inside patrons or mind patrons. If one practises these Ten Dhamma, one will have inside patrons, that is, SELF. It means that one can depend on oneself as the saying of the Lord Buddha, "One should depend on oneself."

That you all come here to practise meditation is to practise NATHAKORANA DHAMMA. That is, to give a pledge to practise Sila and to listen to a Dhamma Talk is for Knowledge. To listen to the Teaching of the Lord Buddha means to regard Him, together with Dhamma and Buddhist monks as Kalvanamittata. To practise meditation means that you are obedient, you obey and practise according to the Lord Buddha's Teachings. That you assemble here to practise meditation in order to present all merits and all glorious blessings to Her Majesty the Queen indicates that you do what should be done in common by the community. Thus, you are known as those who desire Dhamma. You have perseverance when you practise meditation because you keep on making efforts to abstain yourselves from all defilements, and to aim at and bring about Wisdom. In brief, you make efforts to abstain yourselves from wickedness, and to do good. You are called those who possess Contentment because you are contented and satisfied with what you are, the conditions around you and what you will attain

when coming here. Therefore, you can come to practise meditation. If you are still under the influence of greed and delusions, you will not come. You come here to develop your mindfulness and wisdom, and you can achieve this purpose.

Therefore, to practise meditation at this moment is to practise the Ten Dhamma for Patronage, which is considered as good and righteous deeds. The practice enables to depend on yourselves. The more you are trained, the more you can stand on your own. Besides, you also practise BRAHMA DHAMMA which enables your minds to attain the 4 Sublime. Now let everybody be intent to present all the merits and the glorious blessings to Her Majesty the Queen and pervade Love - Kindness, Compassions, Joy and Equanimity to all peoples around the world.

